Pregaria.cat

Entrada

Abundància

Per MartaF el dj., 26/09/2024 - 08:00

Cada 29 de setembre se celebra el Dia Internacional de Conscienciació sobre les Pèrdues i el Malbaratament Alimentari. Curiosament, també és el dia de la festa dels sants arcàngels Miquel, Gabriel i Rafel. Així que potser, i només potser, aquesta coincidència ens pot ajudar a obrir els nostres cors davant de la injustícia de llençar tot allò que ens sobra o de fer-ne un mal ús. Perquè, si nosaltres com a cristians som missió, també ho som amb les lletres de la Creació, però a poc a poc ens hem anat convertint en falsos profetes i, enlluernats per l'abundància, hem descuidat el manament d'estimar la terra i d'honrar-la com un pare i una mare. Aquest és un dels molts lemes del Temps de la Creació que hauria de guiar-nos sempre com una estrella, però hauríem de preguntar-nos si sabem respondre realment a aquesta crida.

Sabies que un terç del menjar que es produeix al món s'acaba malbaratant? Sí, mentre la nostra societat caníbal de la rapidesa i la immediatesa ha perdut l'hàbit de guardar i d'aprofitar, la fam avança com un fantasma per tots els països oblidats. Així que no serveix de res dir-nos cristians si després no sabem fer honor al nostre nom. O no és Jesús qui ens va ensenyar a compartir el pa? Potser pensaràs, què hi té a veure això, si jo ja practico l'almoina i la caritat? Però si massa sovint has de llençar menjar a les escombraries perquè se t'ha fet malbé a la nevera o trobes massa paquets caducats a l'armari per culpa d'una mala planificació a l'hora de comprar i de cuinar, ets una mica més lluny del missatge de Jesús.

Simplement, cal canviar la manera com gestionem la nostra alimentació i és una qüestió global, per respecte a una humanitat que viu situacions de desigualtat profunda. Potser nosaltres ens podem permetre el luxe de llençar allò que no necessitem però, mentrestant, hi ha milions de persones tan anònimes com tu que no tenen ni un trist rosegó de pa per menjar. Perquè sí, mentre nosaltres nedem en l'abundància, d'altres s'enfonsen en la misèria. Compartir el pa també és això; és un exercici de responsabilitat però també d'amor perquè tots som fills d'una mateixa terra que dona fruits per a tothom. Ara bé, si se'ns fan malbé sense cap remordiment perquè ens sentim invencibles en un sistema econòmic que ho compra tot amb diners i que ens ha ensenyat que «aprofitar» és el verb dels pobres; llavors, quin amor al proïsme pretenem defensar?